

kih ne govorim; pa da se slovenski kmetje, veliki in mali, ki so drugače čez vse poštene in spoštovanja vredni, pustijo tako za nos voditi in da iz samega golega straha: kaj bi pa gospod „fotar rekli“, si ne upajo še menda drugače misliti ne, kakor „gospod“ želi; to je žalostno, to ni lepo. (Konec prih.)

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sedaj stojimo že srečno v novem letu in ni videti, da se je izpremenilo kaj v političnem življenju. Niti nemški kujavci na Českem imajo doslej kaj od tega, da so se skujali ter izstopili iz českega dež. zbora. Knez Lobkovic, dež. maršal in baron Kraus, ces. namestnik sta bila vsled tega sicer šla na Dunaj h grofu Taaffeju, toda kar sta mu razodela, to ni grofa nagnilo, da bi kaj ukrenil za te dorasle pa kujave otroke nemške. Mogoče pa je, da jim še speče kako pogačo ter jo namaže s svojim maslom, da bodo zopet lepše lice dobili. — Na Dunaju se je na novega leta dvoje „zaljubljenih“ vrglo po sili iz tega sveta a prej v noči sta bila še na plesišču. Tak je rad nasledek „Silvestrovih večerov.“ — Lutrovcem cvete po Avstriji od nekaj let sem pšenica. Kar je kje mastniših služeb, tam naletiš pogostem lutrovca. Sem iz „reicha“, iz Nemčije, sta si bila taci ljudi Beust in Stremayr kar na kupe zapisovala. Tovnej so imeli lutrovci v Gradcu volitev lutrovske župnije, 12 mož stoji ji na čelu. V njih vrsti pa smo koj 5 profesorjev naštel, vsi so v mastnih službah in povsodi prvi, kjer jim hodi za to, da vržejo kak kamen na kat. cerkev. In taci ljudje ne povedó ta čas, da so lutrovci in tudi novine ne vedó, se vé, da navlašč, ta čas nič za njih lutrovstvo. — Korošci še vedno nimajo škofa, to pa za tega voljo, ker se katolišk duhovnik ne da rabiti v zlo. Vsi nemški duhovniki, ki se jim je škofijstvo ponudilo, niso ga vzprejeli, češ, da je žalostno za višjega pastirja, če ne zna govoriti s svojimi ovčicami. A Slovence Bog varuj za škofa v škofiji, ki šteje dobro tretjino Slovencev! Odtodi toliko ugibanja in iskanja po novem škofu. — Na Kranjskem imajo sedaj potrjeno postavo, vsled katere se mora bernja rešiti. Njo še je prejšnja nemčurska večina sklenila tik pred uro, ko je postala manjšina. Sedanji dež. predsednik pa jo je vse eno priporočil v potrjenje. Kranjski kmet mu za to ne bo vedel hvale. Za gozde in njih vzboljšanje ima sedanji slov. dež. zbor v Ljubljani lepih predlogov in če se bode po njih ravnalo, bode s časom Kranjska zopet slovela po svoji lesovini. — Dež. odbor za Primorje v Gorici izdal je letos poročilo o svojem delovanju v italijanskem in slovenskem jeziku in pri našem v Gradcu? Lani se je predložila v našem dež.

zboru neka resolucija, v kateri se nam jemlje pošteno ime Slovencev ter se namesto njega vsiljuje ime — bindišarjev in do taci mož bi Slovenec še naj imel zaupanje? — V Trstu ni za las bolje, tudi tu, ne več Nemci, pač pa Italijani zatirajo Slovence ter sami škilijo prek črno-rmenih mej. V tem oziru, kakor tudi v onem si Nemeec pa Italijan lahko podasta roke, samo da unega vleče na jug, tega pa na sever, in grof Taaffe še ni našel, da si sedi že sedmo leto na krmilu, za nju biča. — Ogrom ali bolje Madjarom jame že svitati, dolgovi, ki so jih od leta 1867 naredili, žugajo jim vzeti zlate gradove, ki so jih doslej stavili — v megle.

Vnanje države. Vse povsodi se slut, da bode treba storiti konec večnemu rožljanju s sabljo, a nihče ne zna, kako se to naj doseže. Vsak dan rodi kako novo zavezo, sedaj je taka med Rusi in Turki, sedaj med Rusi in Nemci, sedaj zopet Nemčije z Avstrijo. Čemu je vse to? Da se plete nekaj, to edino je gotovo, kaj pa in zoper koga, tega ne pové nobena — pratka in ne vedó tudi nobene novine, naj se še tako delajo, kakor da bi vse vedele. Mi zato ne maramo iskati onih zavez. Nekateri so že v resnici, zato pa še vse eno ni reči, da so trpeče. — Bulgari so še vedno na površju, to je na vseh straneh se jih bojé, ker nikjer ni posebno veliko veselja za vojsko. Va-njo pa se lahko zaplete, kdor se koli potegne za-nje. — Nemški cesar Viljem stoji že 80 let v vojaški službi in so vsled tega imeli nek jubilej v Berlinu. No starček ga je še preživel, kolikor, toliko brez posebne škode. — Zoper ustajne delalce so nekatere države, Nemčija, Belgija, Francija in dr. sklenile združene postopati. Veliko pa si ne obetamo od tega združenja. — Salisbury, prvi minister v Angliji, išče še vedno ministra za finance. Kolikor se sliši sedaj, utegne se na ta stol še vendar-le uesti Göschen. Imenitno je to vsled tega, ker celo ministerstvo nima veliko moči, ako je ta mož zapet — pri žepih. To pa pomeni veliko pri vprašanju, ali nastane v spomladi vojska, ali ostane še mir po Evropi. — Francoski republikanci se prestrajajo, kajti stranka Ferryja in Freycineta čete si seči v roke. Doslej ste si bili nasprotni. — V Rimu je pogorela velika palača kneza Odescalchija sredi mesta. Požarna bramba je prišla gasit, toda še le celo uro pozneje, ko je jelo goret. Knez ima škode za 1 milijon in je kralj Umberto očitno razodel svojo nevoljo nad tako počasno brambo. — Sv. Oče so vzprejeli, kakor prejšnja leta, tudi letos o novem letu najvišje plemenitaše v Rimu. Med njimi je bil poslanec naše Avstrije. — V Macedoniji vre in Turčija se boji ustaj. Pravi se, da angleški desetaki, šterlingi, pojó ljudém.